

да ѿ покорѣва извършено на волѣ-тѣ Божіѣ; да земе крѣста си, то значи, да претърпѣва великодушнo заради распѣтаго Христа всѣкаквы поношеніѣ, гоненіѣ, вѣдствіѣ, нищѣтѣ и всѣкаквы дрѹгы злы случкы; а да иде въз слѣдѣз Христа, то значи, да ходи по узаконенный отъ Него, и съ слово и съ дѣло, пѣть на истинно-то благочестіе, който води кзмиз вѣчно-то блаженство.

б). Сирѣчь който отвѣгва въз тоа животѣ отъ (ношеніе-то на) крѣста-си, той нека да сохрани живота си тѣкашній: който нека да угоди на страсти-ты си и на възжеланіѣ-та пазткы, той въз бѣдѣщій животѣ ще погѣби дѹшѣ-тѣ си въз гееннѣ-тѣ. И напротивъ, който тѣка за исповѣданіе Христа (прѣдѣз невѣрны) съ лишн отъ живота си, той въз бѣдѣщій вѣкъ ще намѣри дѹшѣ-тѣ си, че блаженствѣва въз нѣдро Христово.

в). Сирѣчь ако дѹша-та съ подхвѣри за грѣхове-ты си на вѣчно мѣченіе: то та не може да съ искѹпи и освободи отъ него съ никаквѣ цѣнѣ.

г). Христосъ, като вѣ прѣдказалъ за бѣдѣще-то блаженство на праведны-ты, поникалъ да ави още въз живота си нѣкоѣж часть отъ такъвый образъ на нѣкон отъ ученици-ты си: за това имъ и дѹма: има нѣкон отъ тыѣ, что стоѣть тѣка, та не шѣть да видѣть смѣръть, до гдѣ не видѣть царство-то Божіе че иде въз слаѣ. Който образъ послѣ нѣколко дни и авилъ на тронца отъ ученици ты въз Преображеніе то си, за да ги увѣри пѣ-добрѣ на говоримо-то.